

[Statsministeren.]

ning ogsaa paa fremmede Markeder. Der har ikke foreligget, maa jeg sige til det ærede Medlem, noget saadant Ønske fra Udvalget, men hvis der skulde komme til at foreligge et saadant, vil det naturligvis blive behandlet med fornøden Velvillie.

Om Lille Bælts Broen er der sagt det nye af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Arbejdsgiverforeningen i en Resolution har udtalt Sympati for Indførelse af Akkord. Denne Resolution har som bekendt ikke faaet synderlige Følger, idet Entreprenørerne, der i dette Forhold er de afgørende, ikke har vist samme Sympati som Arbejdsgiverforeningen, og Konflikten som Følge deraf fremdeles er gaaende.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Betragtninger vedrørende Lille Bælts Broen var jo ikke nye. Han oplyste, at det var en Fagforeningsminister, der havde talt. Det tror jeg, jeg har hørt nogle Gange før. Jeg nægter aldeles ikke, at jeg er Medlem af en Fagforening, har været det i snart fyrretyve Aar og agter vedblivende at være det. Det er formentlig lovligt, ligesom at det ærede Medlem fremdeles er Medlem af Godsejernes Organisation og ogsaa var det, den Gang han var Statsminister.

Ny var derimod det ærede Medlems Erklæring om, at vi ikke skal tage Stilling for eller imod Arbejdsgivere eller Arbejdere. Hvis det ærede Medlem vil leve efter denne Leveregel i Fremtiden, vil det jo være af Interesse; som Minister har han ofte nok vist sit Sindelag. Jeg kan derfor ikke foreløbig tage den nye Forklaring alvorligt. Lad os se det praktiseret i Handling først.

Man har under den Forhandling, der er foregaaet, fortsat Bestræbelserne for at bevare den Tro paa Uoverensstemmelser angaaende Ordningen af det militære Beredskab, som man nu en Gang havde udbredt. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente ikke, det kunde genere, at der af et Citat af Forsvarsministerens Udtalelser var udeladt et Par Ord. Jo, de Ord, som det ærede Medlem udelod, var jo netop vigtige, Ordene om, at vi ikke kan værges os mod Angreb af en Stormagt. Disse sidste Ord var netop ganske afgørende i den Sammenhæng, her er Tale om, og de udtrykker netop ganske det samme, som jeg har gjort gældende i min Tale i Genève. Hvis det ærede Medlem vil se i det omdelte Eksemplar af den Tale, vil han finde ganske tilsvarende Udtalelser om, at vi naturligvis ikke mener at kunne stille noget op mod en Stormagts Angreb. Derfor er denne Del af den foreliggende Udtalelse, ogsaa af

Forsvarsministerens Udtalelse, naturligvis ganske afgørende, for dér ligger jo Forskellen i vor Opfattelse. Vi mener virkelig ikke, vi er i Stand til at opstille noget virkeligt Værn, hvis Stormagter vil angribe os, hvormod vi ikke benægter, at vi kan jage en og anden Bande og et enkelt Skib bort, hvis det forsøger at bryde ind paa vort neutrale Omraade. I samme Sammenhæng kan jeg nævne, at det Misbrug, som er gjort af en af mig fremsat Udtalelse til „Nationaltidende“, jo heller ikke lader sig opretholde. Jeg har sagt, at vi vil opfylde vore Forpligtelser, og jeg har paa direkte Anledning sagt til det nævnte Blad: Ja, naturligvis vil vi søge at afværge en neutralitetsbrydende Flaades Besættelse af Landet. Naar jeg først har sagt, at vi vil opfylde vore Forpligtelser overfor Haagerkonventionen, er den sidste Tilføjelse for saa vidt overflødig, for den er en Selvfølge.

Det er altsaa ikke noget nyt; denne Udtalelse til det paagældende Blad er fremsat Hundreder af Gange før. Men det er selvfølgelig paa den anden Side heller ikke Udtryk for nogen Villie til under alle Forhold at styrte Landet ud i Forviklinger. Om dette Problem er der for længst givet udførlig Besked af begge de to nuværende Regeringspartier. Allerede i Forsvarskommissionens Betænkning af 1922 er der gjort en Række Bemærkninger ganske analoge med den, man nu fæstner sig ved og interesserer sig for, og min Kollega Udenrigsministeren har sidste Vinter — det var den 23. November, og det findes paa Sp. 2001 og 2002 i Tidenden — givet en Række Eksempler paa, paa hvilken Maade de bevogtningsmæssige Opgaver i forskellige Situationer kan tænkes løst, altsaa en Række Eksempler just paa den Situation, der korteligt er udtrykt i min Udtalelse om, at vi naturligvis vil søge at afværge neutralitetsbrydende Flaaders eller andres Forsøg paa at besætte Landet. Begge de sidstnævnte Steder er der givet Udtryk just for den Tanke, som jeg altsaa ikke i mindste Maade har fundet Anledning til at lægge Skjul paa, at vi vil og bør opfylde vore Forpligtelser og gøre de Forsøg, som vi har Mulighed for at gøre, for at undgaa de Brud paa vor Neutralitet, som det er vor Pligt at søge at afværge. Saa tror jeg i øvrigt ikke, der er mere at tjene for Venstre eller Konservative ved fortsat Anvendelse af denne Udtalelse.

Endnu skal jeg til Tilfredsstillelse for de to ærede Ordførere, der interesserer sig for Sverige, henlede Opmærksomheden paa den i den svenske Presse for en Uges Tid